

[Edvard Sørensen.]

medens Afmærkning med Tavler henhører under Justitsministeriet. Udgifterne til Vejvisere, Kilometersten, Skelsten og Sikkerhedsrækværker afholdes af Kommunerne efter de gældende Regler. Amts- og Sognekommunerne kan dog medregne Udgifterne i de regnskabsmæssige Vejudgifter, i Forhold til hvilke disse Kommuners direkte Andele i Motorafgifterne beregnes. Udgifter til Afløbsstrækninger, Udsigtsbælter og Lysignalanlæg ved ubevogtede Jernbaneoverskæringer afholdes i Almindelighed af Krydsningsfonden. Udgifterne til Afmærkning af Hovedveje afholdes af Statens Andel i Gebyrerne for Prøver m. v. i Henhold til Motorlovens § 44, medens Udgifterne ved den øvrige Afmærkning afholdes efter forskellige Regler.

Jeg tror, man vil erkende, at ogsaa disse Bestemmelser er meget uensartede og spredte over forskellige Administrationer. Nu foreslaas, at Afmærkning med Tavler overføres til Ministeriet for offentlige Arbejder, og der gives Ministeriet Bemyndigelse til at fastsætte nærmere Regler for de i Paragraffen omhandlede Forhold, hvorhos Ministeren kan give Kommunalbestyrelserne Paalæg om at gennemføre de paa-gældende Foranstaltninger. I Tilfælde af Paalæg om Anskaffelse og Opstilling af Færdselstavler og Vejvisere uden for Hovedlandevejene og Hovedlandevejsgaderne samt Etablering af Afløbsstrækninger og Udsigtsbælter afholdes de dermed forbundne Udgifter af Motorafgifterne. Anbringelse af Lysignalanlæg overalt og Opstilling af Færdselstavler og Vejvisere paa Hovedlandeveje og Hovedlandevejsgader kan kun ske ved Foranstaltning af Ministeren for offentlige Arbejder. Alle dermed forbundne Udgifter afholdes af Motorafgifterne.

Efter gældende Lov findes der kun Stier under Sogneraadene og Byraadene Administration. Disse Stier opføres paa Gangstiregulativer, og der er ikke Hjemmel til tvungen Afstaaelse af Grund til Stier, men der gives Brugeren af Jorden, hvorpaa Stien findes, Erstatning for Af-savn og Ulempe. Nu indføres der foruden Gangstier selvstændige Cyklestier og selvstændige Stier for cyklende og gaaende. Samtlige Stier skal optages i Vejregisteret; endvidere fastslaas det, at Amtsraadene kan anlægge eller overtage Stier.

De Regler, der er gældende for Landeveje, Biveje og Bygader, kommer, hvor ikke andet i Vejlovsforslaget er bestemt, til Anvendelse henholdsvis paa de af Amtsraadene, Sogneraadene og Byraadene samt

Frederiksberg Kommunalbestyrelse anlagte eller overtagne offentlige Stier. Det foreslaas nu, at der kan foretages tvungen Arealafstaaelse til Stier paa samme Maade som til Veje.

Den øvrige Del af Vejlovsforslaget angaar private Fællesveje og Fællesgader og afviger ikke væsentligt fra de i Dag gældende Regler.

Jeg skal derefter omtale Styrelsesloven eller, som den officielt hedder: „Forslag til Lov om Oprettelse af et Vejdepartement og et Vejnævn m. v.“.

Det bliver muligvis dette Forslag, der — i Forhold til det Antal Paragraffer, det indeholder — kommer til at undergaa den største Forandring, inden det bliver op-højet til Lov, selv om der sikkert ogsaa vil blive ændret en Del i de øvrige Lovforslag.

Alle er sikkert enige om Grundtanken i Forslaget, den nemlig at samle alle de Lovbestemmelser, der direkte angaar Vejene, under Ministeriet for offentlige Arbejder. Under Udvalgsbehandlingen var der ogsaa Røster fremme om at faa overført mere til Ministeriet for offentlige Arbejder, end hvad der direkte vedrører Vejene — jeg tænker her paa hele Færdselsloven —, men det lykkedes at finde frem til en Løsning, saaledes at de Paragraffer, der direkte angaar Vejene, optoges i Forslaget til Vejlov, medens der, hvor der foreligger Opgaver, som angaar saavel det vejtekniske som det politimæssige, før Foranstaltningerne føres ud i Livet, skal forhandles mellem de to Ministerier. Den øvrige Del af Færdselsloven forbliver under Justitsministeriet, og dette Ministerium bør den ogsaa henhøre under, thi lige saa rigtigt det er, at alt, hvad der angaar Veje, overføres til Vejdepartementet, lige saa forkert vilde det være til dette at overføre Ting, som ikke angaar Vejene.

Der er sikkert ogsaa Enighed om, at Ministeren for offentlige Arbejder bør have den øverste Myndighed vedrørende Landets Vejvæsen, at denne Ministerens Beføjelse udøves gennem et Vejdepartement, og at alle Vejsager, der nu passerer saavel Vejkontoret som Overvejsinspektoratet, samles i Vejdepartementet, samt endelig om, at Overvejsinspektoratet nedlægges.

Der er formentlig ogsaa Enighed om, at de nødvendige Embedsmænd ansættes i Vejdepartementet, og at der skal være et Vejnævn eller et Vejråd, hvad det nu skal kaldes; men hvor stort Antallet af Embedsmænd skal være, og hvor stort Vejnævnet skal være, er Spørgsmaal, som der sikkert ses forskelligt paa. Departementets